

[Gillstrup]

vi sandhedssøgere må blankt erkende, at sandheden med den fordummelsesensretning, der har monopoliseret vore medier og vore uddannelsesinstitutioner, ikke har skyggen af chance for at komme til orde over for det, hr. Jens Thoft opregnede. Går det rent ind, hvad hr. Jens Thoft sagde, er det ikke bare nogle husarer, det drejer sig om, nej, så bliver vi en nation af 5,1 millioner krykhusarer.

Det, der jo er kendetegnende for dette, er, at disse smååndehuller, som hr. Jens Thoft beskrev, jo overhovedet ingen rolle spiller sammenlignet med de tusinder af pinde og bjælker til Danmarks ligkiste, som er blevet produceret ved lovforslag som dem, vi havde under de to foregående punkter på dagsordenen fra De Radikale, SF og S, og ved alle de mange bindinger af dansk foretagsomhed, dansk skaberkraft, dansk produktion, som alle disse tusinder af restriktioner, øgede offentlige udgifter, øgede kontrolforanstaltninger osv. har slavebundet den danske nation i.

Over for den situation er der én, der har ret, og det er Hardy Hansen. Ih, hvor er det rigtigt, når han gang efter gang har råbt på solidaritet. Det er det, vi har brug for – sådan som det danske samfund er blevet presset ned af alle disse ulykkelige tiltag gennem årene – hvis vi overhovedet skal reddes. Vi har brug for den mest vidtgående solidaritet, uegennytte og selvopofrelse i forhold til det danske erhvervsliv og det danske erhvervslivs ledere, for det er dem – og dem alene – der kan redde os over i en socialt fornuftig tilværelse.

Derfor må Folketinget holde op med at diskutere alle disse restriktioner og kontrolforanstaltninger, bureaukratisme og hr. Jens Thoftforedrag osv. og simpelt hen afstikke en ny fælles kurs, der går ud på, at vi ofrer os selv, ikke pukker på vores egne rettigheder til at bestille lidt mindre, afstår fra krav om mere i løn, længere sabbatår, flere børnetilskud, og hvad vi ellers har – en fælles kurs, der betyder, at vi ofrer os for A. P. Møller, for Janni Spies, for Faxe Bryghus, kort sagt for alle disse erhvervsledere, som skal have deres frihed til at redde Danmark ud af den suppedas, vi er havnet i.

De to svaler, som nu står på Folketingets dagsorden, nemlig lovforslag nr. L 189 og L 190, gør bestemt ikke nogen sommer i så henseende, men det er da i hvert tilfælde en begyndelse til, at vi udtrykker vores forståelse for, at

det nu gælder om at give os bedre mulighed for at gøre en indsats.

Jeg ville i og for sig helst have udfyldt min taleid, når jeg skulle tale sagligt om disse forslag, med det, som Venstres ordfører sagde, men det er så trist at lave en dacapoforestilling, og jeg vil derfor bare sige, at jeg synes, Venstres ordfører ramte de virkelig sociale perspektiver i det, det her drejer sig om. Hvis vi overhovedet skal have råd til at hjælpe de syge, de svage og de fattige i dette samfund, skal vi have meget mere af den medicin, som skatteministeren doserer med de forslag, vi her har til behandling. For det, der sker i øjeblikket, er, at enten sparker vi dem, der kan redde Danmark, ud af landet, så de bliver skatteflygtninge på Costa del Sol, i Portugal, i Singapore, eller hvor det nu er, eller også bliver hine enkelte, de få genier og virkelige hjælpere til at klare vort samfund, som fødes i hver generation, simpelt hen kvalt og kan overhovedet ikke klare sig under verdens største skattetryk og verdens mest fjollede kontrolbureaukrati, som vi jo har på grund af langt hovedparten af de forslag, det nuværende Folketing vedtager, og som det jo bare høvler videre på at gøre værre og værre.

Men så længe vi lever under dette enorme skattetryk – og derfor har hr. Stavad fuldstændig ret i den måde, han afsluttede sin tale på – er det nærmest ækelt og afskyeligt at se skatteministeren rende rundt og affyre alle disse boomranger om, at nu vil han forenkle og gøre tingene lette at fortolke, så hr. Nielsen kan afskedige sin revisor ude i Dragør, når han skal lave sin selvangivelse, og nærmest overlade det til sit 2-årige barn at udfylde selvangivelsen rigtigt, og hvad der nu ellers var budskabet fra skatteministeren i aftes på tv-skærmen og altså også i øvrigt er skatteministerens budskab. Vi må bare gøre os aldeles klart, at så længe vi har en skatteplyndring af den størrelsesorden, vi har her i landet, kan nok så mange skatteministre i deres tiltrædelseserklæringer – foreløbig har vi vist haft 7-8 af slagsen – sige, at nu skal de forenkle, nu skal de skabe retssikkerhed osv., men det kan ikke lade sig gøre under et skattetryk som det, vi har her. Vi må leve med komplicerede, uforståelige regler uden retssikkerhed, hvad jo også præger – det har hr. Stavad også ret i – de forslag, vi har til behandling nu. Det er selvfølgelig trist, at det er sådan, men det er uundgåeligt. Det kan ikke nytte noget at ville jagte